

[Kolbjørn.]

for hospitalets lægestab har givet instruktive redegørelser, kunnet overbevise sig om, at sagen i allerhøjeste grad haster. Stærke ord bør vel ikke anvendes, men det er næppe for meget sagt, at adskillige af de afdelinger, som udvalget beså, var under den standard, som må sættes for et hospital, der ikke alene er helbredelsesanstalt, men også skal tjene som lærested for landets vordende læger, jordemødre og sygeplejersker samt som forskningsinstitut.

Forholdene er utilfredsstillende for patienterne og må virke ganske utålelige for de mennesker, som her skal gøre en indsats for alles vel.

Det er derfor udvalgets opfattelse, at man nu må skabe mulighed for, at det store arbejde kan begynde. Vi så det i udvalget med hensyn til planens gennemførelse i enkeltheder som en betryggelse, at et byggeudvalg fortsat skal følge arbejdet, og at bevillingsmyndighederne, herunder det høje ting, ligeledes ved de kommende bevillinger har enhver mulighed for at være i kontakt med sagens udvikling.

Som det fremgår af betænkningen, har udvalget henstillet, at spørgsmålet om på militærhospitalet at bibeholde de dér liggende afdelinger for neurokirurgi og neurologi tages op til fornyet overvejelse ud fra den betragtning, at dette måske kunne bringe nogen besparelse uden at skade formålet.

Det under første behandling fremførte spørgsmål om at lade også sygeplejerskerne blive repræsenteret i byggeudvalget har ministeren givet tilsagn om at imødekomme, ligesom ministeren er indstillet på at søge sygeplejerskernes boligproblem, om hvilket udvalget fra sygeplejerskernes organisation har modtaget en henvendelse, løst på en såvel for sygeplejerskerne som for hospitalet tilfredsstillende måde, som det siges i en skrivelse fra ministeren til udvalget.

Det i udvalget rejste spørgsmål om rimeligheden i, at lægestudiet i almindelighed behøver at vare så længe, som tilfældet er nu, har udvalget ikke kunnet tage stilling til, men problemet vakte megen interesse i udvalget og bør sikkert på andet sted tages op til undersøgelse og drøftelse.

Udvalget indstiller med disse bemærkninger lovforslaget til uforandret vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om renten af udlån mod pant i fast ejendom.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2309, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1119).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen gående ud på en ny affattelse af lovforslaget.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Carl Petersen): Alle-rede i bemærkningerne til lovforslaget gør ministeren opmærksom på, at det i ministeriet havde været under overvejelse helt at ophæve renteloven, fordi man mente, at den beskyttelse af debtors interesser, som havde været lovens formål, ikke mere var nødvendig. De fleste af partiernes ordførere gav også ved første behandling udtryk for ønske om, at det i udvalget blev undersøgt, om ikke debtors interesser blev tilstrækkelig varetaget ved de bestemmelser, som findes i aftalelovens § 31 og i straffelovens § 282, den såkaldte ågerparagraf.

Som det vil ses af betænkningen, har dette spørgsmål været gennemdrøftet, og på et vist tidspunkt forelagde den højt-ærede boligminister et helt nyt udkast til en